

Agustí Ensesa Bonet
Escola de
Tastavins
del Gironès

El vi

Clos Adrien

2008

L'Empordà és una terra per fer vins de molta qualitat. Però per a l'Emma i en Marc Bournazeau, matrimoni francès amb arrels catalanes, aquesta terra era fa onze anys una zona remota, llunyana i oblidada. Van fer una redescoberta per posar en pràctica els seus projectes vitivinícoles. Captivats per un terreny de 23 hectàrees entre Capmany i Sant Climent Sescebes, al bell mig de l'ocre de la terra empordanesa, van decidir construir un celler per elaborar vins d'alta expressió. Un dels vins negres de la seva producció és el Clos Adrien 2008, elaborat sobretot amb la varietat Syrah i un 10% de Lledoner negre. Raïms de cultiu ecològic, amb màxim respecte a la naturalesa. Collits en el seu punt òptim de maduració, triats a l'entrada del celler i amb una llarga maceració dels grans sols, o sigui desrapats, per obtenir un

most de qualitat. Criança de 24 mesos en bótes noves de roure francès. El vi és de color granat profund. Aroma amb notes minerals, de fruits tipus nabius i un toc de tòfona. En boca és carnós i amb tanins madurs. Molt adequat per a plats importants de carn en les propes festes nadalzenques. Preu aproximat: 40 euros.

El celler elaborador: Terra Remota, nom del celler, mereix una visita per gaudir del fruit d'una voluntat, la inspiració d'un home i la feina de molts. Més informació: www.terraremotamota.com i www.girovi.cat

Col.leccionisme

Antoni Tàpies en segells

Correus homenatja l'artista barceloní dedicant-li un fullet-bloc

Xavier Romero

De les sèries filatèliques que el correu espanyol dedica periòdicament a l'art en general i al contemporani en particular, aquest cop li ha arribat el torn a un artista català de reconegut prestigi, Antoni Tàpies, el pintor i escultor barceloní nascut el 1923, amb una obra cada vegada més valorada, en la línia dels grans clàssics del segle XX. El passat dia 12 de setembre apareixia un fullet-bloc de 0,80 euros de facial i amb tirada de 280.000 exemplars, format per quatre segells que reproduïen obres representatives de les diferents etapes de l'artista. No hi és la seva imatge, doncs a l'Estat espanyol i en d'altres països aquest privilegi està reservat exclusivament, en el cas de persones vives, al cap d'Estat, en aquest cas al rei Joan Carles I, i la seva família; però sí que s'ofereixen reproduccions de l'obra Tàpies. El mateix cas es va produir el 22 d'abril de 1994, quan es va emetre la sèrie de vuit segells dedicada a Salvador Dalí, però amb una excepció no gaire explicada, i és que el genial artista empordanès va morir el 1989, i per tant sí que amb tota legalitat podria haver-se reproduït la seva imatge.

Antoni Tàpies, nascut a Barcelona ara fa 88 anys, va iniciar la seva formació artística de manera autodidacte, després d'abandonar els estudis de Dret l'any 1946. Començà a pintar retrats realistes i va continuar amb composicions d'un marcat caràcter expressionista amb la utilització de matèries molt texturades i lleus pinzellades.

Segons que informa Francisco Vicent Galdón, al text que en les quatre llengües oficials de l'Estat apareix al fulletó de propaganda del servei postal per presentar aquesta sèrie filatèlica, l'any 1948, Tàpies, juntament amb el també artista i poeta Joan Brossa, el filòsof Arnau Puig i els també pintors i polifacètics creadors Modest Cui-xart, Joan Ponç i Joan Josep Tharrats, va fundar l'històric grup Dau al Set. Per aquella època, a més, inicia la seva amistat amb Joan Prats i Joan Miró. Tàpies entra en una etapa en la qual desenvolupa el realisme màgic a través de paisatges fantàstics i onírics, amb una clara influència de Klee i Ernst. L'any 1949, presenta les seves obres a Madrid, i l'any següent, marxa a París en obtenir una beca del govern francès.

Al voltant del 1953, Tàpies abandona el surrealisme i reprèn els seus experiments sobre la matèria, amb la utilització de terres, l'elaboració de collages i la pràctica d'incisions a les teles. Per aquell mateix temps exposa a la Biennial de Venècia i obté el Gran Premi de Pintura a la també Biennial de São Paulo. Continua dient Vicent que «tècnicament, la seva pintura és matèrica, però difícilment es pot classificar com a informalista, ja que la dimensió inconogràfica hi adquireix una gran rellevància. Les seves composicions es caracteritzen per la riquesa de símbols o signes com ara creus, línies, objectes, números i lletres, en particular la T del seu cognom. La figura humana, suggerida per l'abstracció amb què està plantejant el seu treball, també té una presència important. Igualment, Tàpies fa servir objectes vells, deteriorats o de rebuig i els enalteix i espiritualitza a la seva obra».

La figura de l'artista barceloní s'ha vist enfortida a partir de la creació, l'any 1990, de la fundació que porta el seu nom, entitat que reuneix una bona part de la seva obra, i que, com és la funció d'aquesta mena d'ens, té cura de la seva publicitat i projecció.

Gironins del segle XIX

Joan Rigat Vila

Es senyors de Barcelona que arribaven al poble disposats a passar-hi l'estiu s'esperaven trobar-hi el que veien als quadres de la Sala Parés: paisatges idíl·lics fets d'arbres verds i frondosos, pastors amb ramats de xais ben blancs, berenades a la font... El que es pensaven trobar era gent conforme amb la vida que els havia tocat viure. Per això se sorprenien en descobrir que allà, com a Barcelona, també hi havia gent que volia canviar el món.

Joan Rigat Vila va néixer a Ribes de Freser el 1894, en una família de la classe obrera. Ben aviat es va implicar en els moviments associatius que defensaven els drets dels treballadors i això el va portar a ingressar a la Confederació Nacional del Treball (CNT). Aquesta entitat anarquista, fundada el 1910, va ser el sindicat més important a la Catalunya del primer terç del segle XX.

El jove Rigat Vila va esdevenir un referent de l'organització a la seva població natal. Bona prova n'és que va actuar, *de facto*, com a corresponsal a Ribes de Freser del periòdic *Sembrar*. Aquesta publicació, que apareixia setmanalment i tenia la redacció principal a la capital d'Osona, va veure la llum el 1929. Es va mantenir activa durant els anys de la Segona República i la seva finalitat era servir de mitjà de comunicació de l'anomenada Federació Comarcal de Vic, Ter i Freser de la CNT.

Ara bé, el gener de 1936 va ser escollit representant de Ribes per assistir a la Conferència Extraordinària organitzada per la Confederació Regional del Treball de Catalunya (CRTC). Aquesta entitat havia format part de la CNT, però arran dels procediments dels membres de la FAI que consideraven excessivament radicals se'n van escindir. Tot i això, durant la Guerra civil, la CRTC i la CNT van tornar a acostar posicions.

Durant els tres anys que va durar el conflicte bèl·lic, Joan Rigat Vila no va abandonar el seu compromís obrer i llibertari. Això va provocar que, com tants altres militants sindicalistes, després de la desfeta republicana del 1939 hagués d'exiliar-se per evitar la repressió del règim dictatorial imposat pel general Francisco Franco. A partir d'aleshores, es va instal·lar a la localitat francesa de Saint-Symphorien, on va mantenir la seva participació en les estructures de la CNT.

Joan Rigat Vila va morir el 1971. Aleshores tenia 78 anys.

Xavier Carmaniu Mainadé
Historiador
i periodista